

Ved forslaget til et nyt *stk. 7* ønskes tilvejebragt hjemmel for, at spørgsmål om udgiftsfordeling ved alle spildevandsafledninger, herunder også betaling for tømning m. v. af septik- og samletanke og lignende alternative løsninger til kloakering, udtømmende kan reguleres i de kommunale betalingsvedtægter. Kommunalbestyrelserne bør også have adgang til at opkræve bidrag til dækning af udgifterne ved de hydrokemiske og hydrogeologiske undersøgelser, som bl. a. er en forudsætning for vurderingen af, hvorvidt der i konkrete tilfælde kan meddeles tilladelse til at etablere nedslivningsanlæg, hvor dette ikke fremgår af de gældende bestemmelser herom.

Forslaget til *stk. 8* om klage indebærer en ændring i den gældende retstilstand. Efter den gældende bestemmelse i § 27, *stk. 4*, er afgørelser vedrørende fordeling af udgifterne til udførelse og drift af spildevandsanlæg i almindelighed henlagt til kommunalbestyrelsernes endelige afgørelse. Afgørelserne kan kun indbringes for miljøstyrelsen og miljøministeren i det omfang, spørgsmålet har relation til fordelingen af udgifter ved etablering og drift af *rensningsanlæg*.

Miljøstyrelsen har modtaget et stort antal klagesager, og det har under behandlingen heraf vist sig, at denne begrænsning af, hvad der kan tages op til realitetsbehandling af klagemyndigheden, er uhenigtsmæssig.

Det har været vanskeligt at afgrænse, hvilke udgifter der kan henregnes til rensningsanlæg, bl. a. på grund af usikkerheden ved at bestemme, hvilken del af det samlede spildevandsanlæg, der kan karakteriseres som rensningsanlæg.

Hertil kommer, at afgørelsen vedrørende de materielle økonomiske fordelingsproblemer, der kan opstå mellem forskellige grupper af udledere, der er tilsluttet spildevandssystemet, og som til en vis grad beror på myndighedernes skønsmæssige vurdering, er mindre egnede til at undergå en detaljeret efterprøvelse hos en central-administrativ rekursmyndighed.

Klageadgangen foreslås derfor gjort generel i den forstand, at afgørelser vedrørende bidrag til *spildevandsanlæg* i sin helhed kan indbringes for klagemyndigheden, men således at efterprøvelsen begrænses til retlige spørgsmål. Det bemærkes i denne forbindelse, at såfremt de fordelingskriterier, der er optaget i forslaget til nyt *stk. 2* og *3*, vedtages, er behovet for en individuel efterprøvelse af størrelsen af de af kommunalbestyrelsen fastsatte bidrag næppe til stede.

Under forhandlingerne om lovforslaget har landbrugets organisationer tilkendegivet, at klagead-

gangen ikke bør begrænses til retlige spørgsmål, og at miljøstyrelsens afgørelser i disse sager bør kunne indbringes for miljøankenævnet. Kommunernes Landsforening har udtrykt betænkelighed ved, at de omhandlede spørgsmål gøres til genstand for anke, og har henvist til, at en række andre afgifter på forsyningsområder fastsættes endeligt af kommunalbestyrelserne.

Miljøministeriet har herefter fundet, at rimelige hensyn til disse synspunkter bør medføre, at der alene bør være mulighed for at indbringe retlige spørgsmål, men at efterprøvelsen ikke hensigtsmæssigt kan begrænses til afgørelser vedrørende udgifter til rensningsanlæg.

Det bemærkes herved, at en efterprøvelse af retlige spørgsmål ikke er begrænset til en vurdering af, hvorvidt en indbragt afgørelse er i overensstemmelse med de bestemmelser og principper, der direkte er optaget i miljøbeskyttelsesloven og de i medfør heraf udfærdigede regler. Efterprøvelsen kan også omfatte afgørelsens forhold til almindelige grundsætninger for lovmæssig forvaltning, herunder kommunalretlige lighedsgroundsætninger. Klageadgangen omfatter såvel generelle afgørelser, dvs. afgørelser vedrørende udformning af nye eller ændring af gældende betalingsregler, som konkrete afgørelser vedrørende fortolkningen og anvendelsen af betalingsreglerne. Som et eksempel i sidstnævnte henseende kan nævnes, at en grundejer bør have mulighed for at få efterprøvet, hvorvidt en kommunalbestyrelse har lagt de rette faktiske omstændigheder til grund for fortolkning af betalingsreglerne med deraf følgende konsekvenser for bidragets størrelse.

Klageadgangen vil ikke omfatte retlige spørgsmål, hvis bedømmelse må ske på et privatretligt grundlag, såsom løfte, aftale, hævd og lignende.

Adgangen til at klage over kommunalbestyrelsernes afgørelser for så vidt angår retlige spørgsmål foreslås samtidig bragt i overensstemmelse med de almindelige principper i miljøbeskyttelseslovens § 70. Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsernes afgørelser kan påklages til miljøstyrelsen, og at miljøstyrelsens afgørelser som klagemyndighed i almindelighed ikke vil kunne påklages til ministeren, men naturligvis indbringes for domstolene. Efter bestemmelsen i § 70, *stk. 2*, vil ministeren dog kunne tillade, at en afgørelse, truffet af miljøstyrelsen, kan påklages til ham, såfremt afgørelsen er af principiel karakter eller er af større betydning for miljøbeskyttelsen.

*Til nr. 2 (§ 28).*

Det har i praksis vist sig vanskeligt at sondre mellem rensningsanlægget og den øvrige del af spildev-